

bringeren af denne Adresse, at han udtaler dette, thi jo mere Erfaringen skal lære, at dette er rigtigt, desmindre nødvendigt er det at udtale det fra den Side, hvorfra Sagen nu kommer. Jeg har derfor ikke kunnet se Andet end, at jeg maa føle mig forpligtet til at støtте Indbringeren af dette Adresseforslag, og jeg ønsker, at der der ud af maa komme Noget, som vi maa kunne hjælpe med udelт Tilfredshed. Derimod foreligger der nu idag to Forslag, det ene som et Andringsforslag til den oprindelig indgivne Adresse, hvilken jeg fuldstændig skulde kunne give min Stemme. Intet af disse Forslag indeholder Noget, som ikke ogsaa jeg kunde give min Stemme; de indeholde Intet, der er i Strid med min Opfattelse af den politiske Stilling eller af de Krav, vi stille til Fremtiden. Derfor kan jeg i og for sig give begge Adresseerne min Stemme, men naar Spørgsmaalet bliver om, hvorvidt den ene eller den anden bør foretrækkes, da er jeg tilbøjelig til at opfatte Sagen saaledes, at Afgjørelsen deraf for en væsentlig Del ligger i Forslagsstillerens Ønske om, hvilket af disse Forslag der bør foretrækkes. Forsaavidt kan jeg ogsaa være tilfreds med den ærede Forslagsstillerens Erklæring om, at han kun betragter Forskjellen mellem disse to Adresseer som en Redaktionsforskel, ligesom ogsaa naar han udtaler, at der i begge Udkastene til Adresseerne ligger den samme Sandhed og den samme Fordring. I den Henseende kan jeg altsaa for saa vidt være tilfredsstillt, som jeg ikke har nogen absolut Betænkelighed ved ogsaa at slutte mig til det ny Adresseudkast; men der er dog et Moment, der vil have en afgjørende Betydning for mig, og som jeg tror ogsaa vil have det for selve Forslagsstillerne, Indbringerne, og det er, hvor vidt vi kunne gjøre Regning paa, at Adresseens nye Form kan samle et større Antal af denne Forsamlings Medlemmer om sig. Den ærede Forslagsstiller antydede, at han ventede noget Saadant. Jeg vilde ønske, at der enten fra hans Side eller fra andre ærede Medlemmers Side her i Salen kom til at foreligge Udtalelser, der absolut godtgjorde, at det nye Udkast til Adresseen kan vente større Tilslutning end det gamle. Er det ikke Tilfældet, ser jeg ikke, at der er nogen Grund til at foretrække det nye Udkast for det gamle, som jeg fuldstændig kan billige. Jeg vil derfor tillade mig at rette den Opfordring til ærede Medlemmer om at udtale sig om, hvor vidt de kunne give den nye Form af Adresseen deres Stemme, medens de ikke kunne stemme for den gamle.

Solstein-Ledreborg: Paa en Maade kan jeg nok slutte mig til det ærede Medlem fra Fredensborg, der sagde, at han ikke var tilfreds med Tidspunktet for Adresseen. Det er imidlertid af andre Grunde end det ærede Medlem. Jeg skal ganske oprigtigt tilstaa, at den Gang, denne Adresse først blev omtalt for mig af den ærede

Forslagsstiller, opmuntrede jeg ham meget til at indbringe den og at indbringe den netop nu eller saa snart som muligt. Jeg kunde nemlig ikke Andet end fuldstændig anerkjende det Berettigede i de Grunde, der bleve anførte fra hans Side for at foretage et saadant Skridt, som jeg betragter som et Forsonligheds-skridt, og at lade det ske nu, hvor der er Leilighed dertil og paa en Tid i Nærhed af Juleferien, hvor det kan ventes, at Regjeringen og Kongen uden Stillestaen for Forretningerne og uden Skade for Sagerne videre Førelse her i Landet kunne tage det under Overveielse. Jeg mente, at det skulde ske paa en Tid, hvor en Regjering kan afløses af en anden, uden at den anden Regjering, der kommer bag efter, ved allerede indbragte Forslag eller halvt tilendebragte Forhandlinger vilde komme i en skæv Stilling. Derfor er det min Mening, at Tidspunktet for Adresseens Indgivelse var rigtig valgt. Men naar jeg ikke desto mindre har gjort Alt, hvad jeg fornaaede eller dog i alle Tilfælde en hel Del, for at Adresseen ikke skulde komme, vil jeg oprigtigt tilstaa, at det var, fordi jeg troede, at Sagen ikke var saaledes forberedt, at Adresseen i dette Dieblit kunde samle tilstrækkelig Mange om sig. Grunden hertil skal jeg aabent anføre. Jeg frygtede en vis politisk Svaghed i et nyvalgt Folkething, hvor mange Medlemmer endnu ikke ere vant til Tiden, skulde fremme Folk fra at gaa med til dette Skridt. (En Stemme: Na!) Ja, ikke fra det ærede Medlems Side; han er gammel i Tjenesten. Jeg tror naturligvis ikke, at Noget er hange for at stemme efter sin Overbevisning, men jeg mener, at nye Medlemmer, der ikke ere vant til at færdes her i Salen, og som ikke ere vant til de Projektiler, som just ikke møde dem herinde, men som komme fra de store Blade, kunde være tilbøjelige til at betænke sig, inden de beslutte sig til strax at træde saa bestemt op, at maaske en vis Beskedenhed kunde virke med her, en Bestedenhed, jeg for mit Vedkommende maa tilstaa, jeg for længe siden er kommen ud over. Men da nu imidlertid denne Adresse dog er kommen, anser jeg det uregteligt for saare ønskeligt, at den bliver vedtagen med et saa stort Flertal som muligt, og jeg skal i Korthed angive mine Grunde herfor. Der er to Maader at betragte den politiske Situation paa her i Landet: der er dem, der mene, at, da der nu er begyndt en Kamp i Foraaret og den er bleven fortsat i Efteraaret, skal man fortsætte den med de alleudrabeligste Midler, og at man ikke skal høre op, såværd det Parti, som har negtet Finantsloven, er sprængt eller bleven gjort til et Mindretal eller har indrømmet, at de have gjort Uret og opgivet deres Fordringer, bedet om Forladelse, ja maaske endog næsten valgt dem til deres Fjere, som tidligere vare deres Modstandere (Modsigelse). Det er bleven udtrykt paa forstjellig Maade, jeg indrømmer, at mine